

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XII. Quomodo Macedoniani propter Imperatoris adversus ipsos violentiam in angustias redacti, missa ad Liberium Romanum Episcopum legatione, fidei consubstantialis subscripserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ne infide dissentiant à Liberio, sed cum A Ecclesia Romana communionem ineant, fidemque consubstantialis consensu suo confirmant. Hi ergo cum literis eorum qui Seleuciae ab Acacio dissenferant, Romam venerunt. Et Imperatorem quidem ipsum adire non licuit, quippe qui bello contra Sarmatas districtus in Galliis teneretur. Liberio vero literas suas potrexerunt. Ille initio quidem eosmittere recusabat: Ariannarum partium illos esse dicens, nec ab Ecclesia suscipi posse, utpote qui Nicænam fidem abrogassent. At illi se dudum resipuisse, & veritatem agnovisse responderunt: & Anomæorum quidem doctrinam ejurasse jam pridem; Filium vero patri per omnia similem confessos esse, nec ullatenus differre consubstantialem à simili. Quæ cum dixissent, sententiæ suæ professionem scripto comprehensam Liberius ab iis exegit. Illi ergo libellum ei obtulerunt, in quo verba etiam fidei Nicænæ erant adscripta. Et epistolas quidem scriptas tum ab urbe Smyrnâ in Asia, tum ex Pamphylia, Isauria, ac Lycia, ubi concilia celebraverant, hæc apponere brevitatis studio prætermisi. Libellus vero quem Legati unâ cum Eustathio missi Liberio tradiderunt, ita se habet.

Domino fratri & comministro Liberio Eustathius, Theophilus & Silvanus in Domino S.

Propter infanas hæreticorum opiniones, qui Ecclesiæ Catholicæ offensionis causâ præbere non cessant, nos omnem illis occasionem adimere cupientes, profitemur & adseveramus, Synodum Orthodoxorum Episcoporum quæ Lampsaçi & Smyrnæ aliisque in locis habitata est; cujus Synodi legationem obeuntes, tum ad tuam benignitatem, tum ad universos Italiæ & Occidentis Episcopos literas adserimus, Catholicam fidem tenere & custodire, quæ in sacrosancta Synodo Nicænâ, temporibus beatæ memoriæ Constantini, à trecentis decem & octo Episcopis comprobata, hæctenus integra & inconcussa perpetuò permansit: in qua consubstantialis vocabulum adversus pravam Arii doctrinam pie sancteque positum est: Similiter & nos unâ cum supradictis eandem fidem tenuisse ac

μη διακερθῆναι πρὸς λιβέρριον ἀπὸ πίστεως ἀλλὰ κοινωῆσαι τῇ ῥαμμάτων ἐκκλησίᾳ, κινῶσαι τὴν ἑὸμομοσίαν πῖν' ἔτοι γράμματα τῶν ἐν σελευκείᾳ διακριθῆναι Ἐπισκομίζουνοι, τὴν παλαιὰν ῥώμην κατέλαβον, καὶ βασιλεῖ μὴν ἐκ ἐπιστοχάνεσι πῆι τὰς γαλλίας, καὶ ἠχολεῖτο, σαυρημάτας ἐπὶ πολεμῆν' λιβέρριῳ ἢ τὰς Ἐπιστολάς ἐγγράψουσιν. ὁ ἢ αὐτὸς πρὸς δ' ἔξαδ' ἐδάμῳς ἐβέλετο τῇ δ' Ἐπιστολῇ μοίρας εἶναι, καὶ μὴ δ' αὐτῶς δεχθῆναι τὸν τῆς ἐκκλησίας ἐλεγε, ὡς ἴην ἐν νικαία πῖν ἀβέησαι τὰς οἱ ἢ ἀπεκείναντο, ἐκ μετὰ μελείας, B περγωκέαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἠρησὶς μὴ πῶν πρῶτερον τὴν τῶν ἀνομοίων πῖν, ὅμοιον τῆς μολοθῆκεναι καὶ πῖναι τὸν γόν τῶ παρὶ μὴ τῆς διαφέρειν ἑὸμομοσίε τὸ ὅμοιον ταῦτα τῆς ἰούλας, λιβέρριος ἐστραφον ἴην ὁμολογησάντ' ἡμῶς ἀπῆτησεν. οἱ ἢ αὐτὰ βιβλίον ὠρεξαι, ἐν ἑτὰ ῥήματα τῆς νικαίαν ἐκδοθείσης πίστεως, C πρὸς εἰς ἔρα πῖ τὰς μὴν ἐν Ἐπιστολάς, ἀς ἀπὸ σμύρνης τ' ἐν ἀσία, καὶ δ' ἀπὸ παιδίας, ἰσσωρη τῆ καμφυλίας καὶ λυκίας, συνόδ' ἐς ποιηταμενοι ἐγραψαν, ἐν ταυθαδὰ τὸ μήκος ἐ πῖν ἐγραψα. τὸ μὲν τῶ βιβλίον, ὁ οἱ πῆι εὐσεβῶν πῖ εἰς βίβ' λιβερίῳ ἐπέδωσαν, ἐστὶ τὸ δ' Κυρίῳ ἀδελφῶ ἐ συλλειτεργῶ λιβερίῳ ἐσάθι, Θεοφίλ, σιλβανός ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Διὰ τὰς τῶν αἰρετικῶν μαριῶδ' ἑσπῶν οἱ ἐ παύοι τὰς καθολικαῖς ἐκκλησιαστικὰ σκάνδαλα Ἐπιφροῆες, τέτε χάριν πάσῃ ἀφορμῇ αὐτῶν ἀναρῆτες, ὁμολογεῖται τῆς σωθῶν τὴν ἡμομῆν ἐν λαμψακίᾳ καὶ σμύρνη, ἐ ἐν ἑτέροις διαφοροῖς τόποις τῶν ἐπὶ τῶν Ἐπισκοπῶν ἢς συνόδ' ἐ πῖ εἰς ποιῶμενοι, πρὸς τὴν χρεσὸτήλ' ἀσχε καὶ πῖναι ὅδ' ἰταλῆς τε καὶ δυλικῆς Ἐπισκόπους γραμματοκομίζουμν, τὴν καθολικὴν πῖν κατέλαβον καὶ φυλάτην, ἢ ἐν τῇ ἀγία νικαίων συνόδ' Ἐπιστῶ μακαρίων κωνσταντῖν, ὑπὸ τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Ἐπισκοπῶν βεβαιωθείσα, ἀπὸ ἐργία καὶ ἀσαλεύτω κατέλασσει εἰς νῦν καὶ διανεκῶς διαμῆναι ἐν ἢ τὸ ὅμομοσον ἀσχε καὶ εὐσεβῶς κῆται ὑπεναντίως τῆς δ' ἀσχε διασρῶδ' ὁμοίως καὶ ἡμᾶς καὶ τὰ τῶ πρὸς ῥημῶν τὴν αὐτὴν πῖν κεκατημέναι.

καὶ κρατεῖν, καὶ ἀρετὴν τέλει φυλάσσειν, ἰδίᾳ χριστιανοῦ ἡμῶν, καὶ ἀκρίνοιες ἀρετῶν, καὶ τὴν ἀσθεῖν διδασχὴν αὐτῶν, σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ οὐδὲν ὁμόφρονας αὐτῶν, καὶ πάσαν ἀρετὴν σαβελλιανῶν, πατροπασιανῶν, μαρκιωνιανῶν, Φωλιανῶν, μαρκελιανῶν, καὶ παύλου Σαμοσατέως, καὶ τῶν τὴν διδασχὴν, ἑκ πάντων οὐδὲν ὁμόφρονων αὐτῶν, ἑκ πάσας τὰς ἀρετὰς ἵνα ἐναντιωμένους τῇ προφητικῇ ἀρχῇ πίστεως, ἥτις εὐσεβῶς καὶ καθολικῶς ἐκ τῶν ἀγίων ἐξείθη πατέρων ἐν νικαίᾳ ἀναθεματίζοντες ἑξαρέτως καὶ τὴν ἐν δριμύτῳ συνόδῳ ἀναγνωσθεῖσαν ἐκθεσαν, ὡς ὑπεναντίως τῇ προφητικῇ ταύτης πίστεως τῇ ἀρχῇ συνόδῳ τῇ ἐν νικαίᾳ περαχθεῖσαν οἷς δόλω καὶ ἑπιτορῆν ἀποπεισθέντες ἐν κωνσταντίνῳ πόλει κομιθεῖσαν ἀπὸ νίκης τῆς θράκης ὑπέγραψαν, ἐπὶ τῇ πίστεως ἡμῶν, ἑκ αὐτῶν ὧν ἑκ προειρηθέντων, ὧν καὶ τὴν προσέειπεν ποιήματα, αὐτῇ πεισθέντες εἰς ἓνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ποιητὴν καὶ εἰς ἓνα μονογενῆ Θεόν, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς, τῆς ἐκ τῆς ἑσίας τοῦ Πατρὸς, Θεὸν ἐκ Θεοῦ, Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, ἐκ ποιηθέντα, ὁμοῦσαν τῷ Πατρὶ, δι' ἑτὰ πάντα ἐγένετο, τὰ τε ἐν τῷ ἔρανοι, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς τὸν δι' ἡμᾶς οὐδὲν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατέλθοντα καὶ σαρκωθέντα, ἑκ ἑνανθρωπήσαντα, καὶ παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα εἰς ἔρανος καὶ ἐρχόμενον κρινῆναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐδὲν λέγοντας ἢν ποτε ὅτι ἐκ τῆν, καὶ πρὶν γεννηθῆναι ἐκ τῆν, ἑκ ὅτι ἐκ οὐτῶν ἐγένετο, ἢ ἐξ ἐτέρας ἑσώσεως ἢ ἐσίας φάσιοντας εἶναι, ἢ τρεῖς ἢ ἄλλοι μὲν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἑτέρας ἀναθεματίζοντες ἢ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐγὼ τῷ εὐσεβίῳ ἐπίσκοπῳ πόλεως σεβασείας, καὶ θεοφιλοῦς καὶ σιλβανός, πρέσβεις συνόδου ἐλαμψάκων, σμύρνης, καὶ τῶν λοιπῶν, ταύτην τὴν ὁμολογίαν χερσὶν ἡμῶν, καὶ οἰκείαις προαιρέσεσιν ἐγράψαμεν εἰδέμεν μὴ τὴν ἐκθεῖσαν παρ' ἡμῶν πίστιν, καθ' ἡμῶν ἢ τοῖς τῶν ἀποστολικῶν ἡμᾶς ἐγκλημάτων, ἢ ἑσενεγκεῖν θελήσει, μὴ γραμμάτων τῆς σῆς ἀγιοσύνης, ἢ ἑσεν εἶναι δοκιμασθῆναι ἢ σὴ ἀγιότητος ὀρθοδόξου ἐπισκόπου ἐρχεσθῆναι, καὶ

A tenere, & usque ad extremum spiritum servaturos esse, ipsi manu nostra profiteremur: Arium & impiam ejus doctrinam unā cum discipulis illius & eadem cum illo sentientibus condemnantes: omnem præterea hæresin Sabellii, Patropassianos, Marcionistas, Photinianos, Marcellianos, Pauli denique Samosatēni. Horum omnium doctrinam & cunctos qui idem cum illis sentiant, omnes denique hæreses adversantes sanctæ fidei supradictæ quæ pie & Catholice à sanctis Patribus Nicææ expōsita est. Sed præcipue anathemate damnantes fidem illam quæ in Ariminensi synodo recitata est, utpote contrariam supradictæ fidei sancti Concilii in urbe Nicæna celebrati: cui ex oppido Thraciæ Nice allata, dolo ac perjurio circumventi Episcopi Constantinopoli subscripsere. Fides autem nostra, & eorum quos supra diximus, & quorum legatione fungimur, est hæc. Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorem. Et in unum unigenitum Deum, Dominum Iesum Christum, Filium Dei, genitum ex Patre, id est, ex patris substantia: Deum ex Deo, lumen ex lumine; Deum verum ex Deo vero. Genitum, non factum: consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt quæ in cælo & quæ in terra. Qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cælo, & incarnatus homo factus est: passus est etiam & resurrexit tertiâ die, & ascendit in cælum, venturusque est ut iudicet vivos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt: fuit tempus cum non esset, & antequam gigneretur non erat; & de non exstantibus factus est: aut qui dicunt ex alia hypostasi vel substantia existisse Filium Dei, aut mutationi conversionique obnoxium esse, anathematizat Catholica & Apostolica Dei Ecclesia. Ego Eustathius Episcopus urbis Sebastiæ & Theophilus & Silvanus, Lampiacenæ Synodi & Smyrnenſis aliarumque Legati, hanc professionem propriis manibus & nostra sponte conscripsimus. Quod si quis post hanc fidem à nobis expōsitam, adversus nos aut adversus illos à quibus missi sumus, aliquam criminationem inferre voluerit, cum literis sanctitatis tuæ coram orthodoxis Episcopis qui à te probati fuerint, veniat &

apud illos iudicio contendat nobiscum. Ac si quid criminis convictum fuerit, in auctorem animadvertatur. Hoc libello cum Legatos quasi cautione quadam Liberius obligavisset, eos in communionem suscepit, datisque hujusmodi literis dimisit.

Epistola Liberii Romane urbis Episcopi ad Episcopos Macedonianorum.

Dilectis fratribus & comministris E-
vethio, Cyrillo, Hyperechio, Ura-
nio, Heroni, Elpidio, Maximo, Eu-
sebio, Eucarpio, Heortasio, Neoni,
Eumathio, Faustino, Proclino, Pafi-
nico, Arsenio, Severo, Didymioni,
Britannio, Callicrati, Dalmatio, A-
desio, Eustochio, Ambrosio, Gelo-
nio, Pardalio, Macedonio, Paulo,
Marcello, Heraclio, Alexandro, Ado-
lio, Marcello, Heraclio, Alexandro,
Adolio, Marciano, Sthenelo, Ioanni,
Macro, Charisio, Silvano, Photino,
Antonio, Aytho, Celso, Euphranori,
Milesio, Patricio, Severiano, Eusebio,
Eumolpio, Athanasio, Diophanto,
Menodoro, Diocli, Chrysampelo,
Neoni, Eugenio, Eustathio, Callicra-
ti, Arsenio, Eugenio, Martyrio, Hie-
raccio, Leontio, Philagrio, Lucio, &
universis per Orientem Orthodoxis
Episcopis, Liberius Episcopus Italiae
& omnes Occidentis Episcopi in Do-
mino Salutem. Optatissimum nobis pa-
cis & concordiae gaudium attulerunt li-
tera vestra, fidei lumine resplendentes
fratres dilectissimi, reddidit nobis per
carissimos fratres & Episcopos Eusta-
thium, Silvanum ac Theophilum: id-
que eò maxime, quòd sententiam ves-
tram atque doctrinam cum tenuitate
nostra, cumque omnibus Italis & Oc-
cidentalibus consentire prorsus & con-
sonare affirmarunt simul ac demon-
strarunt. Hanc autem Catholicam &
Apostolicam fidem esse agnoscimus,
quæ usque ad Concilium Nicænum
integra & inconcussa permansit. Ec-
hanc legati vestri se habere professi
sunt: & cum incredibili gaudio omne
vestigium ac fomitem absurdae suspi-
cionis abolentes, non verbis solum,
verum etiam scripto eam exposu-
erunt. Cujus etiam exemplum his
literis subijciendum esse existimavi-
mus, ne quam hæreticis occasio-
nem ad struendas iterum insidias relin-

ἐπ' αὐτῶν μὲν ἡμεῖς διαδικάζουσι καὶ εἰ τι ἐγ-
κλήματος ἕνεκεν συσταθῆ, εἰς τὸν αἴτιον ἐπι-
κθεῖν ἴετω δὴ τῶ βιβλίῳ ἰδὲ πρὸς εὐσεβίαν ἀσφα-
λισάμενος ὁ λιβερέσιος, εἰς κοινωσίαν τε ἐδέξατο
τοῦ καὶ τὰ δευτέρω γράμματα δεῦν, ἀπέλυσε
Ἐπιστολὴν λιβερέσιος τῆς ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων,
πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῶν μακεδονιανῶν
τοῖς ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς καὶ συλλήγοις,
εὐνοδίῳ, κυρίλλῳ, ὑπερείῳ, ἑρακλίῳ, ἡρόνι, ἐλ-
πιδίῳ, μαξιμίῳ, εὐσεβίῳ, εὐκαρπίῳ, ἑορτασίῳ,
νέωνι, εὐμαθίῳ, φαυσίῳ, πωρελίῳ, παπι-
κῳ, ἄρσειῳ, σευήρῳ, διδυμίῳ, βρεθιανῳ,
καλλικράτῃ, δαλματίῳ, αἰδουσίῳ, εὐστοχίῳ,
ἀμβροσίῳ, γελωνίῳ, παρδαλίῳ, μακεδονίῳ,
παύλῳ, μαρκίλλῳ, ἡρακλίῳ, ἀλεξάνδρῳ,
ἀδολίῳ, μαρκιανῳ, ἀνελῳ, ἰωάννῃ, μάκε-
λασίῳ, σιλβανῳ, φοσίνῳ, ἀντωνίῳ, ἀνδρ-
κέλῳ, εὐφρόνοι, μιλησίῳ, πατρικίῳ, σθε-
ριανῳ, εὐσεβίῳ, εὐμολπίῳ, ἀθανασίῳ, δι-
φάνῳ, μιλωδώρῳ, διοκλεῖ, χρυσάμπελῳ,
νέωνι, ἐνδρίῳ, εὐσταθίῳ, καλλικράτῃ, δευ-
τίῳ, ἐνδρίῳ, μαρτυρίῳ, ἑρακλίῳ, λεοντίῳ, φ-
λαγρίῳ, λακίῳ, καὶ πάντοτε ἐν τῇ ἀναγι-
γνῶσκουσιν ἐπισκόποις λιβερέσιος ἐπισκόπου
ἰταλίας, καὶ οἱ κτ' ἑτέρων ἑπισκόποι, οἱ
κυρίῳ πάντοτε χαίρειν. Τῆν ἐκείνου ἀπὸ τῆν
χαρῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας ἡνεγκεν τῶ
ὑμέτερον γράμματα, τῶ τῆ πίστεως φωνῶν
παραλαμπόμενοι ἀδελφοὶ ἀγαπήσοι, τῶ
δοποδοθέντα ἡμῖν διὰ τῶν πτωχῶν ἀδελ-
φῶν τῶν ἐπισκόπων, εὐσταθίῳ, σιλβανῳ καὶ
θεοφίλῳ καὶ ταύτῃ μάξιμῳ, ὅπτην ἡμεῖς
εὐχαριστοῦμεν καὶ τὰ ὑμέτερον φωνήματα συμ-
φωνεῖν καὶ συμφέρον, πρὸς τε τῶν ἐμῶν ἐπι-
σκόπων καὶ τῶν ἐν ἰταλία, καὶ δυτικῶν πᾶσι
γνωστικῶν τῆν καθολικῆν καὶ ἀποστολικῆν πί-
στιν, ἥτις μέχρι τῆς νίκαιαν συνόδου ἀν-
ταρταία ἀσάλευτος διέμενε ταύτῃ τῶν
τοῖς ἔχον ὁμολόγησαν, καὶ πρὸς ἀναπί-
στες πάντοτε καὶ ζώπυρον ἀπίστες ὑπε-
νοίας ἐκβαλοῦντες, ἔμονον διὰ λόγου, ἀλλο-
καίως ἐλέγχευεν ταύτῃ ἐξέθεντο ἥς καὶ τῶν
τίτυπον ἀνάγκαιως τῶ τοῖς γράμμα-
σιν ὑποτάξει ἡγήσασθε δεῖν, μὴ τῶ
πρὸς τῶ τοῖς αἰρετικοῖς εἰς ἐπίστα-

αὐθις καὶ ἀλείψωμεν, ἐν ἧ παλιν τὰ ἴσα κ.
καύματα τῆς ἰδίας κακίας ἀνακινῶντες, πυρ-
καίας διὰ διχοσασίων συνήθως ἐξάπλοισιν ἐ-
πάτε ἐλθετο ὡμολόγησαν οἰμιώτατοι ἀδελ-
φοὶ ἡμεῖς, εὐσταθίος καὶ σιλβανός καὶ θεόφιλος,
ἑαυτὸς τε καὶ τὴν ὑμέτεραν ἀγάπην πάντες
ταύτην τὴν πίσιν ἐρχόμενοι, καὶ ταύτην μέγιστον
λας διαφυλάξωμεν, δηλαδὴ τὴν ἐν νικαίᾳ δο-
κιμασίαν ὑπὸ τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ
ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων ἥπερ τὴν τελείαν ἡμε-
ραι ἀλήθειαν καὶ πάντα τὰ τῆς αἰρετικῶν πληθῆ
Ἐπισκοπίας καὶ ἀνατε: πει: ἐδὲ καὶ ὑποτα-
τομάτας, ἀλλὰ θεῶν νεύματι, ὁ τῆς τοσούτων ἀ-
ριθμὸς Ἐπισκόπων συνεκρήθη καὶ τὸ δρεῖς
μακίας ἀλλ' ἐν ὅσῳ ἀριθμῷ ὁ μακάριος
Ἀβραάμ τοσαύτας χιλιάδας διὰ πί-
στεως κατέστρεψεν ἡσπίς ἐν τῇ ἰσραήλ καὶ
τῷ ὀνόματι τοῦ ὁμοούσιου πατρὸς ἡμεῶν, ὡς περ
ῤύμα ὀχυρὸν καὶ ἀμαχον, πάσας τὰς παρο-
βολὰς καὶ τὰς κακομηχανίας τὸ ἀρεῖν κενόδο-
ξίας καθαιρεῖ τε καὶ ὑποτάσσεται τοιγαρὲν
παλιν τῶν καὶ τῶν ὑποτασσόμενων, τῶν εἰς
τὸ δρεῖς μνηστικῶν, ὅποτε τῆς ἡ κα-
κοήθια τῶν δρεῖς ἀνῶν συνεκρότησεν, ὅπως ἡ
διὰ πῆθός πνός, ἡ ἵνα ἀληθές ἐρον εἶπω, κοσμι-
κῆς διωξείας, τῆς ὅπως ἀσφαλές ἄσπονδον ἐν
τῇ πίστι κείνων ἀνέλοιεν, ἡ πλαγίως ἀρνή-
σων, ἐδὲν τῶν ὀφελήσων ἡ πανουργία καὶ
ῤύμα ὀχυρὸν πάντες ἐκείνοι οἱ ἐν τῇ δρεῖς μνησ-
τικῶν, καὶ δρεῖς ἀδελφῶν ἡ ἰσραήλ τῶν τότε,
ὡς ἀναφροσύνας, καὶ ἀναθεματίστας τὴν
ἐκείνων τῶν ἐν ἀριμηνῶν συνελθόντων, καὶ ἰσο-
γράφαντες τῇ καθολικῇ καὶ ὑποτασσόμενῃ
τῇ καὶ νικαίᾳ δεσποσίᾳ οἱ ἐν ἡμῶν κοινῆ-
σας, ἐνθυμότερον καὶ ἡ ἀρεῖς δόγματος, καὶ
καὶ τῶν αὐτῶν μαθητῶν χαλεπαίνεσθαι ἡ πν
πσαγματος τὸν ελεῖχον ἐ αὐτοὶ οἱ πρῶτος ἐ
ὑμέτερος ἀγάπης ἡ πν, ὑμᾶς αὐτὰς
τῇ νικαίᾳ ἰσογραφῇ συνελθόντων καὶ ἀναθε-
ματίστας ἀρεῖον, καὶ τὰ ἐν ἀριμηνῶν πσαγθέν-
των, ἡ πρῶτος ἐ ἐν νικαίᾳ δεσποσίᾳ οἱ
καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ δρεῖς ἀδελφῶν δι' ὀρθωμοσίων
ἰσογράψατε ὅθεν ἀκόλωθον ἡμῶν ἐφάνη,
γράψαι πρὸς τὴν ὑμέτερον ἀγάπην, ἐ βον-
θῆσαι τοῖς δικαίᾳ ἀρεῖς μάλιστα, ὅτε
διὰ τῆς ὁμολογίας τῶν ὑμέτερον πρῶτος ἐσίων,

A quamus : quibus incentiva malitiæ suæ
commoventes, de integro discordia-
rum ignes pro suo more excitent. Hoc
insuper professi sunt carissimi fratres Eu-
stathius, Silvanus ac Theophilus, tum
ipfos, tum vestram caritatem semper
hanc fidem habuisse, & ad extremum us-
que spiritum servaturos esse: eam scilicet
quæ à trecentis decem & octo Ca-
tholicis Episcopis apud Nicæam probata
est: quæ & perfectam continet verita-
tem, & omnes hæreticorum catervas
confutat atque evertit. Non enim for-
tuito casu, sed divino nutu tot Episcopo-
rum numerus adversus Arii vesaniam
B congregatus est: quanto scilicet nume-
ro beatus Abraham tot hostium millia
per fidem profligavit. Quæ quidem fi-
des in hypostasi & in consubstantialis
vocabulo comprehensa, tanquam fir-
mum & inexpugnabile munimentum,
impetus omnes & machinas Arianae de-
mentia reprimat ac repellit. Quocir-
ca cum omnes Occidentalium parti-
um Episcopi Ariminum convenissent,
quò illos Arianorum improbitas convo-
caverat ex consilio, ut blandâ persua-
sione, seu, quod verius est, secularis po-
tentia auctoritate coacti: id quod in
C fide cautissime positum fuerat, tolle-
rent aut oblique negarent; nihil pro-
fecit illorum versutia. Etenim omnes
propemodum illi qui tunc apud Arimi-
num collecti, partim illecebris, parti-
m dolo decepti fuerant: nunc ad
sanam mentem reversi, formulam fi-
dei ab Ariminensi Concilio editam
anathemate damnarunt, & Catholi-
cæ atque Apostolicæ fidei olim apud
Nicæam promulgatæ subscripserunt.
Et nobiscum in ita communione, adver-
sus Arii doctrinam ejusque discipu-
D los graviore indignatione commoven-
tur. Cuius rei argumentum legati ca-
ritatis vestrae cum viderent, vos quo-
que ipsos in subscriptione sua adjun-
xerunt: Arium anathemate damnan-
tes & ea quæ contra Nicænam fi-
dem Arimini gesta sunt: quibus eti-
am vos perjuro in fraudem inducti
subscripsistis. Quamobrem congru-
um nobis visum est, ad caritatem
vestram literas scribere, & iusta pe-
tentibus subvenire: præsertim cum
ex professione legatorum vestrorum
cognoverimus, Orientales ad sanam
mentem reversos, cum Orthodoxis Oc-

